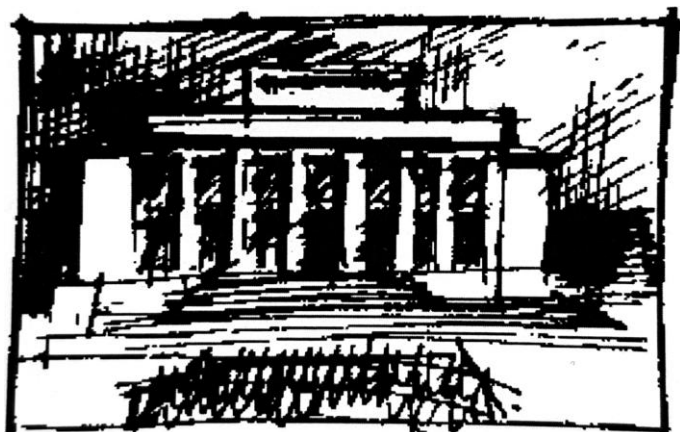

Z P R A V O D A J

Spolek přátel
Národního divadla Brno

www.SpNdB.cz

Vážení a milí členové Spolku přátel Národního divadla Brno,

příznivci a milovníci opery, baletu a činohry,

v **neděli 12. dubna 2026** se od 17 hodin v divadelním sále Reduty můžete těšit na tradiční vystoupení studentů **Taneční konzervatoře Brno**, které pro nás připravují ve spolupráci se svými pedagogy. Přijďte podpořit mladé talenty a zhlédnout ukázky tance klasického, moderního i lidového. Vstupné je dobrovolné.

V **úterý 12. května 2026** se od 17 hodin v Mozartově sále Reduty koná beseda se sólistou Janáčkovy opery, basistou **Janem Šťávou**.

V **pátek 19. června 2026** v 17 hodin Vás srdečně zveme na koncert vokálního kvinteta **Ensemble Frizzante**. Před ním proběhne krátká **výroční schůze** Spolku přátel NdB.

Premiéry

Dubnovou premiérou je Händelova opera ***Agrippina***, kterou ve spolupráci s barokním orchestrem Collegium 1704 pod vedením Václava Lukse režijně připravuje Martin Glaser. Zajímavostí je, že se bude jednat o českou premiéru: přestože *Agrippina* vznikla již v roce 1709, na českých jevištích bude uvedena vůbec poprvé. V titulní roli nechvalně proslulé manželky římského císaře Claudia a matky Neronovy se představí Pavla Vykopalová, jejího syna Neronu ztvární český kontratenorista Vojtěch Pelka. V dalších rolích účinkují Doubravka Novotná (*Poppea*), Wojtek Gierlach (*Claudius*), Tadeáš Hoza (*Pallas*), Monika Jägerová (*Narcissus*), David Nykl (*Lesbus*) a Constantin Zimmermann (*Ottone*).

Premiéra se koná **11. dubna 2026** od 18 hodin v Janáčkově divadle, další termíny tamtéž 18. 4. 2026 v 18 hod., 19. 4. 2026 v 17 hod. i s diskusí s tvůrci po představení, 10., 30. a 31. 5. 2026 vždy od 18 hodin.

Nenechte si ujít také **předpremiérové kukátko** 1. dubna 2026 v 17 hod. v Janáčkově divadle. Vstup na něj je volný a lze ho sledovat také online na [YouTube kanálu](#) Janáčkovy opery.

Program NdB

Z dalšího programu NdB vybíráme:

Opera

Na poslední tři termíny se do Janáčkova divadla vrací Mozartova **Kouzelná flétna** v neotřelé režii Miroslava Krobota, který příběh ptáčníka Papagena, Tamina a krásné Paminy přenesl do vesmíru. Hraje se 2. 4. 2026 v 18 hod., 30. 4. 2026 v 19 hod. a 29. 5. 2026 v 19 hod. (derniéra). Během velikonočních svátků potěší a pohladí Lehárova opereta **Veselá vdova** (5. 4. 2026 v 18 hod.) a Smetanova komicko-romantická opera **Čertova stěna** (6. 4. 2026 v 18 hod.).

Mimořádný koncert Kateřiny Kněžíkové a Adama Plachetky pod vedením Roberta Kružíka **Opereta Gala** představí 10. 4. 2026 od 19 hod. nesmrtelné operetní melodie Franze Lehára, Emericha Kálmána, Johanna Strausse mladšího a dalších. Ve foyer Janáčkova divadla si během přestávky budete moci zatančit s tanečními mistry ze StarDance Adrianou Maškovou a Jakubem Mazůchem.

Poslední **La traviata** v této sezoně se hraje 17. 4. 2026 od 19 hod. v Mahenově divadle. Jako preview festivalu Janáček Brno 2026 bude uveden Janáčkův **Osud** v režii Roberta Carsena 25. 4. 2026 v 18 hod. v Janáčkově divadle. Po představení proběhne diskuse s tvůrci. **Rusalka** v titulní roli s Lindou Ballovou se hraje 26. 4. 2026 v 19 hod. v Janáčkově divadle.

Balet

Do Mahenova divadla se 1. 4. 2026 v 19 hod. vrací představení **NdB 3 Masters: Po zarostlém chodníčku, Capriccio, La Jola**. Pouze v tomto termínu lze vidět tři choreografie Mária Radačovského a japonské choreografky Megumi Nakamury pro zralé sólisty z Národních divadel v Praze, Brně i Bratislavě, kteří již ukončili svou hlavní taneční kariéru. Společně s nimi vystoupí klavírní virtuos Ivo Kahánek.

Osmý program baletních juiorů NdB 2 **Dispute / Archa / Inside** se hraje v Redutě 15. 4. 2026 v 19 hod. 14. a 15. 4. v 19 hod. si nenechte ujít návštěvu hostujícího souboru z Nederlands Dans Theater – **Postavy mizejícího světa**. Představení se hraje v rámci festivalu Divadelní svět Brno v Janáčkově divadle.

Klasický titul **Don Quijote** bude uveden 28. a 29. 4. 2026 v 19 hod. v Janáčkově divadle. Ve druhém termínu se jako mimořádný host v roli Kitri představí Tatiana Melnik. 29. duben je také **Mezinárodním dnem tance**. Na Open class s Janou Příbylovou pro profesionály i amatéry je nutné se registrovat, odpolední program na piazzettě před Janáckovým divadlem bude pokračovat tanečními ukázkami v podání členů baletu NdB, Taneční konzervatoře Brno, Baletní školy I.V. Psoty a Baletní školy Filiánek.

Činohra

V dubnu se s diváky rozloučí dvě činoherní inscenace v divadle Reduta. 17. 4. 2026 v 19 hod. můžete naposledy navštívit **Antigonu v Novém Yorku**, příběh tří bezdomovců a policisty v New Yorku od polského prozaika a dramatika Janusze Głowackého. 18. 4. 2026 v 17 hod. se hraje

naposledy **Hodinový hoteliér**, tragikomedie Pavla Landovského, v níž excelují Bedřich Výtisk a Vladimír Krátký v rolích dvou penzistů, kteří si přivydělávají pronájmem vlastního bytu.

K derniéře se blíží také Goldoniho komedie **Mirandolina** s Terezou Groszmannovou v titulní roli. Hraje se už jen 6. 4. a 5. 5. 2026 vždy v 19 hod. v divadle Reduta. Dvě poslední uvedení čekají **Feministu**, hru Marka Šindelky na aktuální téma z vysokoškolského prostředí, 9. 4. a 9. 5. 2026 v 19 hod. v Redutě, a také jednu z nejklasičtějších divadelních komedií, Gogolovu **Ženitbu**, 20. 4. 2026 v 19 hod. a 24. 5. 2026 v 17 hod. v Mahenově divadle. V červnu se pak rozloučí fraška z divadelního prostředí **Bez roucha**, kterou můžete v Mahenově divadle vidět ještě třikrát: 26. 4. 2026 v 17 hod., 29. 5. 2026 v 19 hod. a 14. 6. 2026 v 17 hod.

Z vážnějších dramatických žánrů si určitě nenechte ujít březnovou novinku **Faidra (Zatmění)** švédského dramatika Pera Olova Enquista, která zpracovává tragický antický příběh královny Faidry a jejího nevlastního syna Hippolyta (7. 4. 2026 v 19 hod. v Redutě). Do Mahenova divadla se 18. 4. 2026 v 19 hod. po pauze vrací **Hotel Strindberg**, v němž se jedné noci potkávají postavy s osudy inspirovanými tvorbou klasika švédské literatury Augusta Strindberga.

Kompletní program operních, baletních a činoherních představení najdete na webových stránkách divadla <https://www.ndbrno.cz/program/> a na vývěskách v divadelních pokladnách.

Zprávy výboru

Každou první středu v měsíci lze **od 16 do 17 hodin** v divadle Reduta v prostoru „galerie“ platit členské příspěvky a podávat nové přihlášky. Nejbližší termíny jsou **1. dubna** a **6. května** 2026. Na květen vypisuje výbor SpNdB navíc mimořádný termín výběru příspěvků, a to **12. května 2026 od 14 do 16.45 hod.** před besedou s Janem Šťávou. Výběr příspěvků bude probíhat opět v „galerii“. Členský příspěvek činí 500 Kč na rok, pro seniory od 65 let a studenty 200 Kč na rok. Členství ve Spolku je platné vždy na celou divadelní sezonu, tzn. máte-li razítko z roku 2025, platí až do června 2026, letošní potom až do června 2027. Zasílání tištěného Zpravodaje je zpoplatněno částkou 100 Kč na rok (v elektronické formě je zasílán zdarma na e-mail).

Členský příspěvek je možné uhradit také **bezhotovostně** na účet č. **2602977328 / 2010** (Fio banka), jako variabilní symbol uveďte prosím své členské číslo, do zprávy pro příjemce své jméno + letopočet 2026. Razítko do průkazu je nicméně i nadále nutné vyřídit osobně; nehodí-li se Vám termíny setkání v Redutě, ozvěte se nám prosím na e-mail spolekpratelndb@gmail.com. QR kód pro platbu členského příspěvku (údaje prosím upravte podle výše uvedeného):

Naši jubilanti v měsíci dubnu (kulaté a půlkulaté narozeniny)

Jan Černý	Marie Cejnková	Milana Faltusová
Milada Režná	Drahomíra Podbraná	Zuzana Hejtmánková
Eva Domiková	František Dobeš	Ivana Havlíčková
Milada Pazderová	Marcela Hofbruckerová	Jana Kotoučková
Drahomíra Nováčková	Marcela Káčová	Gabriela Nemetzová
	Adéla Stadlerová	

Vážení jubilanti, výbor SPNDB Vám srdečně přeje hodně zdraví a dobré nálady.

Připomínáme

1. 4. 1866 se narodil **Ferruccio Busoni** (Ferruccio Dante Michelangelo Benvenuto Busoni), italský skladatel, klavírista, dirigent a hudební teoretik. Proslul jako virtuos a inovátor, který spojoval romantickou tradici s moderními postupy 20. století a výrazně ovlivnil evropskou hudební scénu. Jeho dílo zahrnuje klavírní skladby, opery i teoretické práce. Jednoaktová opera *Harlekýn* byla roku 1928 provedena v Praze.

1. 4. 1871 se narodil **Vítězslav Novák**, významný český skladatel a pedagog. Jeho operní a orchestrální díla, často inspirovaná lidovou hudbou, patří k základům českého repertoáru.

4. 4. 1961 se narodila mezzosopranistka **Dagmar Pecková**. Působila v pražském Karlině, později v Semperově opeře v Drážďanech a ve Státní opeře v Berlíně. Její mezzosoprán našel uplatnění na významných operních i koncertních scénách po celém světě.

5. 4. 1921 se narodil dirigent a dramaturg **Václav Nosek**, absolvent pražské konzervatoře a Univerzity Karlovy. Působil v Plzni, Ústí nad Labem, Brně i Praze. Významně se zasloužil o uvádění děl Janáčka a Martinů a o moderní dramaturgii, mimo jiné založením brněnské Miniopery.

5. 4. 1936 zemřel basista **Jaroslav Čihák**. Od roku 1908 působil v Praze, v letech 1918–1932 v Brně. Vynikal zejména v buffo oboru (Bartolo, Bonifác, Mumlal).

6. 4. 1971 zemřel **Igor Stravinskij** (1882–1971), jeden z nejvýznamnějších skladatelů 20. století. Proslul balety *Pták Ohnivák*, *Petruška* a *Svěcení jara* i operou *Život prostopášníka*.

9. 4. 1911 se narodil basista **Rudolf Jusa**. Od roku 1946 byl dlouholetým sólistou opery v Ostravě, kde vytvořil řadu výrazných rolí (Kecal, Vodník, Mefisto aj.).

9. 4. 1936 zemřela sopranistka **Berta Foerstrová-Lautererová**, významná členka Národního divadla. Působila také v Hamburku a ve Vídni, kde ji angažoval Gustav Mahler.

10. 4. 1946 zemřela sopranistka **Albína Sehnalová**. Působila v Brně, Bratislavě i Olomouci a ztvárnila široké spektrum rolí od subretního sopránů po alt.

12. 4. 1871 se narodil tenorista **Julius Bochníček**. Působil jako dirigent i pěvec, jeho kariéra měla výrazný, avšak krátký vzestup.

12. 4. 1911 zemřel tenorista **Vladislav Florjanski**, dlouholetý člen Národního divadla, spojený s významnými pražskými premiérami.

15. 4. 1946 zemřel tenorista **Antonín Viktor Lebeda**, dlouholetý člen Národního divadla, který vynikal v širokém repertoáru od lyrických po buffo role.

17. 4. 1876 se uskutečnila premiéra opery *Vanda* Antonína Dvořáka v Prozatímním divadle v Praze. Dílo patří k jeho rané tvorbě a vyniká dramatickou hudbou.

20. 4. 1961 se narodila sopranistka **Eva Urbanová**. Od debutu v Národním divadle v roce 1990 patří k předním českým pěvkyním, vystupovala i na scénách jako La Scala či Metropolitní opera v New Yorku.

22. 4. 1881 bylo založeno **Družstvo českého Národního divadla v Brně**, které položilo základ dnešní instituce a systematické české divadelní činnosti ve městě.

23. 4. 1891 se narodil **Sergej Prokofjev** (1891–1953), ruský skladatel, autor řady oper a baletů (*Romeo a Julie*, *Popelka* aj.), jehož dílo patří k vrcholům hudby 20. století.

28. 4. 1911 se narodila sopranistka **Maria Tauberová** (1911–2003), jedna z nejvýznamnějších českých koloraturních pěvkyní a dlouholetá členka Národního divadla.

29. 4. 1876 se narodil **Václav Vydra**, významný český herec a režisér, pozdější ředitel Národního divadla v Praze.

Moderátor: Pane profesore, tématem našeho dnešního setkání je „Miloš Štědroň v opeře“. Kdy jste vlastně poprvé ve svém životě přišel do styku s operním žánrem?

Miloš Štědroň: Považuji se za „divadelní dítě“, protože mě můj strýc, který byl operním kritikem, bral do divadla už od mých pěti let. Vzpomínám si, že jsme sedávali v prezidentské lóži a já jsem se jako dítě snažil vykukovat z mezery mezi řadami, abych na jeviště vůbec viděl. Měl jsem tehdy památník, do kterého jsem si vylepoval programy a sbíral podpisy hvězd, jako byli Géza Fischer, Alena Nováková, Rudolf Asmus či Jindra Pokorná. Dokonce jsem se strýcem zažil světovou premiéru Janáčkovy *Osudy* a navštěvovali jsme i operety přímo zde v Redutě.

Moderátor: Vaše vlastní skladatelská dráha je s operou a hudebním divadlem úzce spjata. Kdy jste napsal svou první skutečnou operu a co vás vedlo k tomu, že jste se později zaměřil na Divadlo Husa na provázku?

Miloš Štědroň: Mou první komorní operou byla hříčka s názvem *Kuchyňské starosti*, kterou si u mě objednal vynikající dramaturg Václav Nosek pro svou minioperu. Libreto jsem si napsal sám na základě rozhovoru Ludwiga van Beethovena s jednou dámou o tom, jak šetřit na jídle pro služebnictvo. Později jsem se ale rozhodl psát raději pro Divadlo Husa na provázku, které se stalo divadlem mého srdce. K rozhodnutí psát pro Divadlo Husa na provázku mě vedlo několik praktických i osobních důvodů. Předně jsem se obával, že kdybych svou operu prosadil na velké operní jeviště, dočkala by se třeba jen dvou či tří repríz, a navíc bych si tím mohl znepráčet mnoho svých přátel, které jsem v té době v divadle měl. Na Provázku sice herci občas neuměli noty a „šlapali mi na partituru“, ale byli ochotni se učit a s velkým nasazením pracovat.

Pojďme k první hudební ukázce – interpretoval ji přítel Miloše Štědroně, *violoncellista Jan Škrdlík*, který se tak k pánům přidal na scénu.

V tento moment zazněla živá hudební ukázka: Johann Sebastian Bach – Suita č. 3 C dur (BWV 1009).

Jan Škrdlík: Hrál jsem skladbu, o které vím, že k ní máte specifický muzikologický vztah.

Miloš Štědroň: Ano, je to věc, u které se celý život snažím zjistit, zda ji Bach psal pro gambu, nebo pro violoncello. Odborné edice nakladatelství Bärenreiter sice uvádějí, že tyto suity Bach napsal pro hudebníka Ábela, ale ten byl gambistou i cellistou, takže nevíme nic. Ale jelikož je tato suita v C dur a gamba je laděna v B, je to jasné cello.

Jan Škrdlík: Snad se mi podařilo zdůraznit tu spoustu hlasů a rovin, které v té skladbě jsou. Chtěl jsem ji zahrát speciálně pro vás jako pro „multiumělce“, aby to byla taková „multi“ interpretace.

Jan Škrdlík: Naše spolupráce přinesla i jedno velmi neobvyklé dílo. Pamatujete si, jak vznikla „*Poštovní balada*“?

Miloš Štědroň: To musíte vyprávět vy, to byl váš impuls.

Jakub Škrdlík: Je to tak. Před dvěma lety jsem v jednom obřím ústavu potřeboval odeslat balík a narazil jsem na absurdní problémy u přepážky. Přišlo mi to jako dokonalý obraz moderní doby, tak jsem o tom napsal absurdní báseň a napadlo mě, že by z toho mohla být mikroopera.

Miloš Štědroň: A já jsem to pak „složil“ – ve smyslu zkomponoval, ne jako když se složí jelen. Vznikla z toho komorní mikroopera buffa o třech dějstvích, kde hlavní roli hrají „obchodní podmínky“.

Přítomní posluchači tak byli svědky předpremiéry této nahrávky.

Následovala nahrávka z Českého rozhlasu: Poštovní balada (komorní mikroopera buffa). Účinkovali: Svatopluk Řičánek (vypravěč), Denisa Bílá (soprán), Jan Škrdlík (violoncello) a Karel Košárek (klavír).

Moderátor: Pane profesore, vaše jméno je v hudebním světě často skloňováno právě v souvislosti s Leošem Janáčkem. Jaký je váš osobní a profesní vztah k tomuto brněnskému velikanovi?

Miloš Štědroň: Můj vztah k Janáčkovi je vskutku hluboký a provází mě v podstatě celý život. Profesně se mu věnuji jako janáckovský badatel a jako hudební skladatel jsem se podílel i na realizaci některých jeho skladeb.

Lze říct, že prostředím brněnské opery, která je janáčkovským duchem zcela prostoupena, jsem byl silně ovlivněn již od svého mládí. Ostatně, jak už jsem zmínil, měl jsem to štěstí, že jsem jako dítě mohl se strýcem navštívit i světovou premiéru Janáčkovy opery *Osud*.

Janáček pro mě ale není jen předmětem bádání, stal se dokonce postavou v mém vlastním operním díle. V komorní opeře o Gregoru Mendelovi *Magnum mysterium* vystupuje mladičký Leoš Janáček, který přichází Mendelovi osobně gratulovat. Velmi si cením i Janáčkovy práce organizační; připomínám například rok 1925, kdy byl Janáček předsedou Klubu moravských skladatelů a zasadil se o to, aby v Brně vystoupil slavný Béla Bartók.

Moderátor: Jak opera o Gregoru Mendelovi vznikala a co je jejím hlavním tématem?

Miloš Štědroň: Komorní opera *Magnum mysterium* vznikla k Mendelovu výročí a je konfrontací Mendela, který si neustále klade otázku, kým vlastně je – zda botanikem, statistikem, nebo meteorologem. Mendel v mém pojetí chápe, že to, co objevil, je „Boží šňůra všeho“, tedy DNA, což považuji za největší objev 19. století. V díle vystupuje i mladý Leoš Janáček a také dvojice brněnských bab, které v typickém hantecu s příměsí němčiny komentují Mendelovy pokusy a jeho význam pro svět.

Nastal čas pro další hudební ukázkou. K ní Jan Škrdlík řekl, že ji objevil ve Španělsku, kde se ocitl na Vánoce a nemohl se vrátit domů. Dílo popsal jako „přepsanou cimbálovku pro violoncello“. Vyzdvihl dvě věci, které má skladba společné s Milošem Štědroněm: lidovou hudbu a divokost.

Miloš Štědroň doplnil, že v březnu 1925 chtěl Leoš Janáček (jako předseda Klubu moravských skladatelů) pozvat do Brna Arnolda Schönberga, ale ten byl příliš drahý. Namísto něj pozvali Bélu Bartóka, který za poloviční honorář v Brně hrál své skladby, a právě i díla Kodálye. Hudba se tak symbolicky vrátila do stejného sálu.

Podle Jana Škrdlíka je tato sonáta ještě těžší než skladby, které pro něj napsal sám Miloš Štědroň. Upozornil diváky, aby se neděsili zvuku ladění, protože pro tuto skladbu se musí spodní dvě struny violoncella přeladit o půl tónu níž, jinak by se dílo nedalo zahrát.

Vzhledem k tomu, že celá sonáta je velmi dlouhá, zazněl v Mozartově sále pouze její výsek.

Miloš Štědroň v souvislosti s přeladováním nástroje (tzv. skordaturou) ještě zmínil svou zkušenost z Ameriky, kde slyšel Blochovu symfonii *Schelomo*, v níž rozladěná spodní struna C symbolizuje biblické „všechno je marnost“ (*Vanitas vanitatum*).

Zazněla hudební ukáзка: *Zoltán Kodály – Sonáta pro sólové violoncello* (výsek). Interpretoval ji **Jan Škrdlík**.

Moderátor: Nemůžeme pominout vaši spolupráci s Milanem Uhdem, která přinesla legendární tituly.

Miloš Štědroň: S Milanem Uhdem jsem začal spolupracovat v roce 1974 na *Baladě pro banditu*, aniž bych zpočátku věděl, že texty píše on, protože byl tehdy zakázaným autorem. Jeho role v *Baladě pro banditu* byla naprosto klíčová, neboť je skutečným autorem textů ke všem písním. Tato spolupráce však měla v roce 1974 velmi neobvyklou podobu.

Vzhledem k tomu, že Uhde nesměl publikovat, Miloš Štědroň s ním spolupracoval, aniž by zpočátku věděl, o koho jde. Texty mu byly předávány prostřednictvím režiséra Zdeňka Pospíšila, kterému bylo autorství oficiálně připisováno. Profesor Štědroň se o tom, že texty psal Milan Uhde, dozvěděl až v roce 1980 během zájezdu Divadla Husa na provázku do Ženevy. Prof. Štědroň dostával Uhdem napsané texty v hektické atmosféře divadla a zhudebňoval je ve velmi rychlém tempu, prakticky „song od songu“.

Kromě legendární *Balady* spolu oba autoři vytvořili i další díla, například muzikál *Nana* (2005), u kterého si Štědroň pochvaloval Uhdého schopnost psát verše pro muzikál „sondheimovského typu“, tedy bez laciných popových klišé. Právě z muzikálu *Nana* byla další poslechová ukáзка.

Proběhl poslech ukázky: *píseň „Ulice je můj bejvák“ z muzikálu Nana*. Zpívala **Radka Coufalová**.

Moderátor: Dalším výrazným počinem byla „provázková“ opera o Josefu Fouchém.

Miloš Štědroň: To byl *Chameleon*, na kterém jsem spolupracoval s Ludvíkem Kunderou. Tak trochu jsem si vznik této opery „vynutil“. K rozhodnutí o vytvoření inscenace došlo během velkého evropského turné divadla, které vedlo přes Německo, Francii, Španělsko, Portugalsko až do Paříže. K tomuto tématu jsem se během života vrátil několikrát. Naposledy jsem jej v pozdním věku přepracoval do podoby celovečerní opery muzikálového typu, do které jsem připsal nové songy.

Ústředním momentem, který přibližuje i jedna z hudebních ukázek, je situace v konventu těsně před pádem Robespiera. K převratu tehdy údajně dopomohla náhoda a postava opilého poslance (Budelo), který Robespierrovi do řeči řekl, že mluví nesmysly. To spustilo řetězovou reakci a Robespierre během deseti minut padl.

K poslechu proto zazní song s názvem „Každý má z něčeho strach“. Tento text reflektuje atmosféru doby, kdy se lidé báli, že v něčem nevyhoví, a popisuje svět ovládaný strachem, který vyhovuje tyranům.

Zazněla nahrávka: *píseň „Každý má z něčeho strach“ z opery Chameleon.*

Moderátor: Na závěr se musíme vrátit k dílu, které je s vámi spojováno nejčastěji.

Miloš Štědroň: Ano, *Balada pro banditu*. Existuje mnoho interpretací, z poslední doby bych zmínil vynikající moderní interpretaci skupiny *Ramas* se zpěvačkou Ivou Marešovou, která se aktuálně hraje v Divadle na Vinohradech.

Za nejlepší interpretaci však považuji tu v aranžmá Petra Maláska. Píseň „Kamarádi moji“ se dnes bohužel hraje čím dál častěji na pohřbech. Zajímavostí je, že na nahrávce, kde píská Miroslav Donutil, jsem ve skutečnosti pískal já, protože on to pískal trochu falešně.

Závěrečný hudební blok: *písně „Ani tak nehoří“, „Jatelinka drobná“ a „Kamarádi moji“ z Balady pro banditu. Interpret: Miroslav Donutil, pískal Miloš Štědroň*

Rozhovor připravila Simona Škarabelová na základě besedy Spolku přátel NdB.

Použité zdroje

Postavy brněnského jeviště
Oxfordský slovník opery
Sociální síť NdB a jeho souborů

Webové stránky NdB
Internetové stránky

Uzávěrka Zpravodaje dne 31. 3. 2026. Neprodejné, pro vnitřní potřebu vydává **Spolek přátel NdB** se sídlem Lidická 700/19, 602 00 Brno, IČ 48510777. Připravily Hana Veithová, Jana Ondráčková, Simona Škarabelová a Veronika Bromová.

Kontakt: SpolekPratelNdB@gmail.com.

Sledujte nás i na [Facebooku](#) a [Instagramu](#).